

såfremt værdipapirhandlerens forretningsgange samt kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse hermed ikke skønnes tilstrækkeligt betryggende.

Forslaget til denne bestemmelse er begrundet i kravet om, at den enkelte værdipapirhandlers registreringssystem skal være retvisende. Det er en nødvendighed, dels af hensyn til beskyttelsen af den enkelte kundes værdipapirer, dels af hensyn til den almindelige tillid til de danske værdipapirhandlere. Finanstilsynet forudsættes som et led i tilsynet med værdipapirhandlerne at føre tilsyn med, at disses forretningsgange samt kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger er i overensstemmelse med de af Finanstilsynet fastsatte regler, jf. forslagens stk. 5.

Vedrørende stk. 7 henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 3.

Til kapitel 3

Fondsbørsers organisation m.v.

Til § 7

Bestemmelsen indeholder en definition af, hvad der forstås ved en fondsbørs.

Forslaget omfatter såvel den traditionelle fondsbørs, som andre regulerede markeder i investerings-servicedirektivets forstand, dvs. markeder hvor der omsættes værdipapirer.

Ifølge investerings-servicedirektivet er et reguleret marked et marked, som fungerer regelmæssigt på grundlag af retningslinier fastsat af en kompetent myndighed eller regler godkendt af en kompetent myndighed om:

- vilkårene for markedets funktion,
- vilkårene for adgangen til markedet, det vil sige, hvem der kan deltage på markedet ved at fremsætte bud og udbud,
- vilkårene for, at et værdipapir faktisk kan omsættes på markedet, når betingelsesdirektivets regler (direktiv 79/279/EØF) finder anvendelse, eller
- vilkårene, som et finansielt instrument skal opfylde, for at det faktisk kan omsættes på markedet, og
- indberetning af handler foretaget af deltagerne på markedet på egne eller kunders vegne, og om offentliggørelse af de indberettede kurser og omsætninger.

Markedet kan efter direktivet fungere ved hjælp af edb-systemer (handels- og/eller handelsunderstøttende systemer), telefoner eller ved opråbsnotering.

En traditionel fondsbørs er således et reguleret marked. Der henvises i øvrigt til kapitel 11 om autoriserede markedspladser. Det fremgår heraf, at en

autoriseret markedsplads også er et reguleret marked.

I stk. 2 defineres begrebet »børsvirksomhed«. Definitionen er udformet, så den opfylder investerings-servicedirektivets definition af et reguleret marked, når bestemmelserne i §§ 13, 15, 30 og kapitel 6 også medtages. Første kriterie er, om der er tale om drift af et marked. Ved valget af betegnelsen »et marked« er der søgt tilkendegivet, at der ikke er tale om enkelte handler, men om regelmæssig handel, dvs. at der gennemføres mange transaktioner. Samtidig har markedet til formål at sikre en bedre kapitalformidling samt en effektiv prisdannelse.

Der lægges ikke i definitionen op til, at det skal være et marked for alle værdipapirer. Efter definitionen er det tilladt at have et marked for aktier og et andet for f.eks. obligationer eller derivater (afledede instrumenter). Regelmæssig sammenføringsvirksomhed af blot nogle få værdipapirer, f.eks. toneangivende statsobligationer vil, hvis omsætningen er betydelig på den anden side blive betegnet som børsvirksomhed.

Et andet kriterie er, at der optages værdipapirer til notering, eller handles værdipapirer der er optaget til notering på en dansk eller en af Finanstilsynet godkendt udenlandsk fondsbørs. Værdipapirer, der er noteret på fondsbørser beliggende i EU- og EØS-landene, vil automatisk kunne optages til handel. Derudover kan Finanstilsynet godkende andre udenlandske fondsbørser med den virkning, at de på disse fondsbørser noterede værdipapirer, tillige kan optages til handel på en dansk fondsbørs.

Ifølge investerings-servicedirektivet er der mulighed for to former for handel på et reguleret marked, for det første handel med værdipapirer, hvor direktiv 79/279/EØF om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs finder anvendelse. I disse tilfælde skal prospekterne også opfylde direktiv 80/390/EØF. For det andet skal der for handel med andre værdipapirer, hvor direktiv 79/279/EØF ikke finder anvendelse, fastsættes regler om de vilkår, som et finansielt instrument skal opfylde, for at det faktisk kan handles på markedet.

Den danske definition af, hvilke værdipapirer der kan optages til notering på en fondsbørs, jf. § 21, stk. 2, medfører, at de værdipapirer, der kan optages til notering ikke er begrænset til aktier og obligationer og andre værdipapirer, omfattet af direktiv 79/279/EØF. Dette giver mulighed for, at der vil kunne etableres en fondsbørs, der alene driver marked for f.eks. futures og optioner.

Notering forudsætter, at der skal være indberetningsregler og regler om gennemsigtighed.